

mindelighed under Omtale af Optagelsesparagraffen. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Optagelsen skal afgøres for Sygekassens Vedkommende inden en Maaned efter Erklæringens Modtagelse. Mange Steder holdes der nemlig kun Bestyrelsesmøde en Gang i hvert Kvartal, og det er ikke rigtigt, at en Person, der søger Optagelse ved Sygekassen, skal vente 2 til 3 Maaneder, forinden hans Sag bliver afgjort. Vi ønsker derfor at fastslaa i Loven, at den skal afgøres inden en Maanedes Forløb.

Jeg maa gøre opmærksom paa, hvad ærede Medlemmer maaske allerede har set, at der er meget lidt Forskel paa Flertallets Ændringsforslag Nr. 11 og Mindretallets Nr. 12. Det er egentlig kun en redaktionel Forskel, der følger af den Stilling, Mindretallet har taget ved Ændringsforslag Nr. 1.

Til § 12 har hele Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at Ordet „passende“ udgaar foran „Reservefond“. Vi er enige om, at det vil være heldigt for Sygekasserne at have en Reservefond, men vi ønsker, da det altid kan være Tvivl underkastet, hvad Administrationen anser for at være passende eller ikke passende i saa Henseende, at Ordet „passende“ skal udgaa.

Til § 13 er der af Flertallet stillet et Ændringsforslag, der er af meget gennemgribende Betydning. Det angaar Fordelingen af Statstilskuddet. Ved Loven af 12. April 1892 bestemtes det, at Statstilskuddet ikke maatte overskride 2 Kr. pr. nydende Medlem, som fandtes i Sygekassen ved Regnskabsaarets Udløb, og at den Del, der ydes i Forhold til Medlemsbidraget, ikke maatte overstige en Femtedel af Medlemskontingentet i det forløbne Regnskabsaar. Denne Grænse har hidtil været overholdt. Denne Fordeling af Statstilskuddet var vistnok ret passende i Aaret 1892, men den er neppe passende nu, og Udvalgets Flertal har derfor set sig om efter en anden Fordelingsmaade, og det var da ret naturligt, at man der spurgte selve Sygekasseloven til Raads. I Tidernes Løb er det mere og mere, navnlig i Hovedstaden og i de større Byer, blevet Sæd og Skik, at Medlemmerne sikrede sig større Dagpenge, end de gjorde i Begyndelsen, idet saadanne Medlemmer under indtrædende Sygdom ønskede at have noget til Familiens Underhold. Det er i og for sig ret naturligt, men det er en Selvfølge, at disse høje Dagpenge ogsaa krævede høje Kontingenter. Jeg beder Medlemmerne se efter, hvad der staaar i Betænkningens

Bilag 11, som naturligvis er et af de værste Tilfælde. Under Murersvendeforeningens Sygekasse ser vi, at der der ydes i Dagpenge for voksne Mænd 3 Kr. om Dagen for den højest nydende Gruppe, nemlig 5te, i 4de Gruppe ydes der 2 Kr. 50 Øre, og saaledes bliver Dagpengene 50 Øre mindre for hver efterfølgende Gruppe. En saadan Dagpengenydelse kræver et maanedligt Kontingent paa 3 Kr. 10 Øre, altsaa et aarligt Kontingent paa 37 Kr. 20 Øre. Jeg vil saa bede Medlemmerne gaa lidt længere frem i Betænkningen, hvor vi finder et Skema vedrørende en Sygekasse ved Navn „Alumina“, hvor ligeledes Medlemmerne er delte i ikke mindre end 7 Grupper. I 7de Gruppe oppebærer man i de første 3 Sygeuger 3 Kr. i Dagpenge, i de næste 27 Uger 3 Kr. 60 Øre; men disse høje Dagpenge fordrer ogsaa et meget højt Kontingent, nemlig 75 Øre ugentligt, altsaa et aarligt Kontingent af 39 Kr. Nu er det jo ret naturligt, at de Folk, som er i Stand til at betale et saadant Kontingent, ikke kan høre til de daarligst stillede Medlemmer af Samfundet, ej heller til de daarligst stillede Medlemmer af Sygekasserne, men de maa høre til de velstillede Medlemmer. Af dette store Aarskontingent oppebærer Sygekassen en Femtepart, altsaa 7 Kr. 80 Øre. Sygekasser ude paa Landet, hvor Medlemmerne er mere interesserede i at være sikrede mod store Lægeudgifter og store Hospitalsudgifter, og hvor Dagpengene spiller en mindre Rolle, kan derimod holde Kontingenter, som er overkommelige for alle Medlemmer. Man har altsaa ønsket at komme bort herfra, og man har saa spurgt selve Sygekasseloven til Raads. Hvad kræver Sygekasseloven af en anerkendt Sygekasse? Hvilke Ydelser kan en anerkendt Sygekasse ikke undslaa sig for? I denne Henseende møder vi allerførst i § 19, 1ste Stykke, fri Lægehjælp og frit Sygehusophold. I Lovforslaget er nu under frit Sygehusophold indbefattet Behandling paa offentlige Sindsygeanstalter samt paa Helbredelsesanstalter for tuberkuløse. Dernæst kommer i anden Række en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre til de nydende Medlemmer, medens Sygekasseloven slet ikke kræver, at Sygekasserne skal yde f. Eks. Medicinhjælp, ej heller Barselhjælp, men overlader til Sygekasserne selv at træffe Bestemmelse herom. Her er altsaa tydeligt angivet, hvilke Udgifter Sygekasserne ikke kan blive fri for. Hvad er da mere naturligt end at sige: Nuvel, disse Udgifter